

Po proudu Ploučnice: Žijí uprostřed řeky, už tři dny

21:00 | 9.8.2010 [Martina Machová](#)

Autor: [Martina Machová](#)

Františkov nad Ploučnicí, Stružnice - "Ta voda nám bude šplouchat o barák ještě dlouho," říká Luděk Smejkal z Františkova nad Ploučnicí. Opírá se o koště, kterým se snaží vyhnat vodu z garáže, stále však stojí ve vodě.

Jeho dům již od soboty stojí v novém řečišti řeky, která dává jméno jeho bydliště - jedné z posledních, která stále ničí vše, co pohltí. Odhaduje, že to na suchu ještě dnes nebudou. Voda si dává na čas. Ustupuje pomalu, stejně jako přišla.

Narozdíl od měst a vsí na Liberecku její sousedé mohli sledovat, jak se řeka pozvolna rozlévá a zatápí jejich domovy. Dala jim ale čas se připravit. "Stačili jsme vystěhovat nábytek do patra. Teď čekáme, co bude," dodává.

Právě nekonečné čekání provázené bezmocí je pro lidi zaplavené Ploučnicí nejpříznačnější.

Ztráty pořád skrývá voda

"Tady to byla rozkvetlá zahrádka. Tohle je nová koupelna za sto tisíc. Skříně se už začaly vlnit, to víte, je to dřevotříska. Odnést nebyly kam," brodí se svým domkem dál proti proudu Ploučnice ve vesničce Jezvě Felix Míča.

Čtěte více:

[Záplavy mají čtvrtou oběť, mrtvou Česku našli v Polsku»](#)
[Povodňová smůla. Nad Libereckem se mraky zastavily»](#)

Růžové kachličky kryje bahnitý povlak, v obýváku pluje kořenka, kterou voda vzala v kuchyni.

"Nejhorší je, že stále nevíme, o co všechno jsme přišli. Vše je pod vodou," energicky rozhazuje rukama uprostřed zatopeného domu.

Fotogalerie Od Benešova po Českou Lípou, aneb jak se rozlila řeka Ploučnice

[další fotografie »](#)

Voda sahá po lýtka. Na stěnách je vidět původní hladina, kam voda vyšplhala v neděli v poledne. Ploučnice klesla o přibližně třicet centimetrů. Teď je pondělí, čtyři odpoledne.

Autor: [Martina Machová](#)

Atrakcí být nechtějí

"Klesá to, ale strašně pomalu. Může to trvat i několik dní," odhaduje jeho partnerka Miloslava Hrušková. V Jezvě bydlí skoro padesát let, tak si prý dokáže představit, jak dlouho bude řece trvat, než se vrátí zpět do svého koryta.

Z domu si vynesli alespoň dvě židle. Obloha se rozjasnila, tak sedí před zpusťšenou domácností a čekají. Občas projde kolem soused, který nabízí pomoc. Odpovídají, že je brzy a není jak. Vypadají smířené.

"Je to příroda, té se poručit nedá," vysvětluje Miroslava Hrušková. "Štve mne ale, když přijede cizí s drahým autem, vytáhne kameru a točí si nás. Co z toho má," zlobí se na narušitele jejich neštěstí.

Po silnici dál směrem na Českou Lípou se začínají objevovat první nákladňáky s kontejnery naloženými zabahněnými věcmi.

Autor: Martina Machová

Čekáme...

Vesnice s hromadami zničeného nábytku a dalších věcí z domácnosti střídají pole zaplavené řekou. Někde v prostřed je tušit proud, na okrajích ale voda stojí.

"Tam neprojdete!" varuje mladá žena ve Stružnici, vesnici kousek od České Lípy. Voda stojí na silnici, která klesá do d'olíčku a za přibližně padesát metrů opět vystupuje z vody. Ta se nehýbá, kolem se line bahenní zápach.

Říká, že ves zůstává rozdělena, na druhou stranu se musí řeka komplikovaně objíždět. "Nikdo sem nejezdí, hasiči, starosta, nikdo," vypráví. Spolu se sourozenci se snaží uklidit dům prarodičů. Sami bydlí na druhém břehu.

"Zatím jsme věci vynesli ven, a teď čekáme co bude dál," krčí rameny, v ruce ždímá hadr.